

SODBA SODIŠČA (četrti senat)
z dne 21. junija 2007*

V zadevi C-366/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) z odločbo z dne 6. julija 2005, ki je prispela na Sodišče 29. septembra 2005, v postopku

Optimus – Telecomunicações SA

proti

Fazendi Públicos,

ob udeležbi

Ministéria Pública,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, E. Juhász (poročevalec), R. Silva de Lapuerta, sodnica, G. Arestis in T. von Danwitz, sodnika,

* Jezik postopka: portugalsčina.

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. oktobra 2006,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Optimus – Telecomunicações SA J. Vieira Peres in C. Botelho Moniz, odvetnika,
- za portugalsko vlado L. Fernandes, S. Vasques in A. Ferreira, zastopniki,
- za Komisijo Evropskih skupnosti R. Lyal in M. Afonso, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 25. januarja 2007

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7(1) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23, v nadaljevanju: Direktiva 69/335).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Optimus – Telecomunicações SA (v nadaljevanju: Optimus) in portugalskimi davčnimi organi zaradi plačila dajatve, imenovane „kolkovina“, ki se zahteva zaradi povečanja kapitala družbe z denarnimi vložki.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

- 3 V skladu s prvo uvodno izjavo je cilj Direktive 69/335 pospeševanje prostega pretoka kapitala, ki se šteje za temeljno svoboščino, bistveno pri ustvarjanju notranjega trga. V ta namen, kot izhaja iz njenih od šeste do osme uvodne izjave, ta direktiva določa uskladitev dajatve, ki se obračunava na vložke kapitala v družbe v Evropski gospodarski skupnosti, z vzpostavitvijo enotne dajatve na zbiranje kapitala, ki se na skupnem trgu obračuna samo enkrat, in z odpravo vseh drugih posrednih davkov z enakimi značilnostmi, kot jih ima ta enotna dajatev.
- 4 V ta namen je v členih od 1 do 9 Direktive 69/335 določen obračun usklajene dajatve na vložke kapitala v kapitalne družbe, imenovane „dajatev na kapital“.
- 5 Člen 4(1) te direktive vsebuje seznam transakcij, ki morajo biti v državi članici zavezane dajatvi na kapital. Na tem seznamu, pod c), je „povečanje kapitala kapitalne družbe z vložkom sredstev katere koli vrste“. V členu 4(2) je določen

seznam transakcij, ki so v državah članicah lahko zavezane dajatvi na kapital. Države članice so lahko v skladu s členom 7(4) Direktive 69/335 v njeni prvotni različici za transakcije iz člena 4(2) uvedle tudi znižano stopnjo dajatve na kapital.

- 6 Stopnje dajatve na kapital so določene v členu 7 Direktive 69/335. Člen 7(1)(a) Direktive 69/335 v njeni prvotni različici je določal, da stopnja dajatve na kapital „ne sme presegati 2 % ali biti nižja od 1 %“, člen 7(1)(b) pa, da se „ta stopnja [...] zniža za 50 % ali več, če ena ali več kapitalskih družb prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali enega ali več delov svojega poslovanja na eno ali več kapitalskih družb, ki so v postopku ustanavljanja ali že obstajajo“. V slednjem primeru gre za transakcije koncentracij podjetij, za znižanje stopnje dajatve na kapital pa so določeni nekateri pogoji.

- 7 Člen 8 Direktive 69/335 daje državam članicam možnost, da transakcije iz člena 4(1) in (2), ki se nanašajo na kapitalske družbe, ki opravljajo javne storitve, pod pogojem, da ima država ali regionalne ali lokalne oblasti v lasti najmanj polovico kapitala družbe, ter kapitalske družbe, ki si prizadevajo izključno in neposredno za kulturne, dobrodelne, podporne ali izobraževalne cilje, delno ali popolno oprostijo dajatve na kapital.

- 8 V členu 9 Direktive 69/335 je določena klavzula o splošni izjemi, v skladu s katero so lahko „[d]oločene vrste transakcij ali kapitalskih družb [...] predmet oprostitev, znižanj ali povečanj stopenj, da bi se dosegla poštenost obdavčitve, ali zaradi socialnih vidikov, ali da bi državi članici omogočili obravnavo posebnih situacij“.

9 Nazadnje, člen 10 Direktive 69/335 določa:

„Razen dajatve na kapital države članice družbam, združenjem ali pravnim osebam, ki poslujejo zaradi pridobivanja dobička, ne obračunajo nobenih drugih davkov:

a) v zvezi s transakcijami iz člena 4;

[...]

c) v zvezi z registracijo ali katero koli drugo formalnostjo, ki ji je družba, združenje ali pravna oseba, ki posluje zaradi pridobivanja dobička, lahko zavezana pred začetkom poslovanja zaradi svoje pravne oblike.“

10 Direktiva Sveta 73/79/EGS z dne 9. aprila 1973 (UL L 103, str. 13) je razširila področje uporabe znižanih stopenj dajatve na kapital. Členu 7(1) Direktive 69/335 v prvotni različici je dodala novo točko bb), s katero se državam članicam daje možnost, da primer, ko „[...] kapitalska družba, ki je v postopku ustanavljanja ali ki že obstaja, pridobi delež, ki predstavlja najmanj 75 % emisijskega osnovnega kapitala druge kapitalske družbe“, obravnavajo enako kot transakcije koncentracije družb, in sicer, da stopnjo dajatve na kapital znižajo za 50 % ali več. Za to znižanje stopnje dajatve na kapital ali to oprostitev navedene dajatve so določeni nekateri pogoji.

- 11 Direktiva Sveta 73/80/EGS z dne 9. aprila 1973 o določitvi enotnih stopenj dajatve na kapital (UL L 103, str. 15) je s 1. januarjem 1976 uvedla splošno znižanje stopenj dajatve na kapital. Polna stopnja je bila tako določena na 1 %, države članice pa so lahko določile nižane stopnje, določene v členu 7(1)(b) in bb) Direktive 69/335, kot je bila spremenjena z Direktivo 73/79, med 0 % in 0,50 %.
- 12 Nazadnje je Direktiva 85/303 uvedla nekaj bistvenih sprememb Direktive 69/335. Direktiva 85/303 temelji na ugotovitvi, da so gospodarski učinki dajatve na kapital škodljivi za prestrukturiranje in razvoj podjetij, zlasti v tedanjih gospodarskih razmerah, v katerih so bile potrebne spodbudne naložbe. V tretji, četrti in peti uvodni izjavi te direktive je določeno:

„[k]er bi bila najboljša rešitev za doseganje teh ciljev odprava dajatve na kapital; ker pa so izgube prihodka, ki bi ga povzročil tak ukrep, za nekatere države članice nesprejemljive; ker je zato treba dati državam članicam možnost, da oprostijo ali zavežejo dajatvi na kapital vse transakcije ali del transakcij, ki sodijo v njeno področje, pri čemer je razumljivo, da se mora v isti državi članici davek obračunati po enotni davčni stopnji, [...]

ker bi bila torej nujna obvezna oprostitvev za transakcije, za katere trenutno velja znižana stopnja dajatve na kapital;

ker 1. julija 1984 v Grčiji ni obstajala nobena dajatev na kapital; ker bi bilo zato treba zagotoviti možnost uvedbe take dajatve v Grčiji, nekatere transakcije pa oprostiti“.

13 V skladu s členom 1 Direktive 85/303 so spremembe Direktive 69/335:

„[v] členu 4(2) se:

— uvodni stavek nadomesti z naslednjim besedilom:

„2. Naslednje transakcije so lahko, če so bile 1. julija 1984 obdavčene po stopnji 1 %, še naprej zavezane dajatvi na kapital,

— na koncu doda naslednji pododstavek:

„Vendar Helenska republika določi, katere od zgoraj naštetih transakcij so zavezane dajatvi na kapital;

2) Člen 7 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 7

1. Države članice oprostijo dajatve na kapital transakcije razen tistih, navedenih v členu 9, ki so bile 1. julija 1984 oproščene ali obdavčene po stopnji 0,50 % ali manj.

Za oprostitev veljajo pogoji, ki so se uporabljali na ta dan za odobritev oprostitve ali za obdavčitev po stopnji 0,50 % ali manj.

Helenska republika določi, katere transakcije bo oprostila dajatve na kapital.

2. Države članice lahko bodisi oprostijo dajatve na kapital vse transakcije razen tistih, navedenih v odstavku 1, bodisi jih obdavčijo po enotni stopnji, ki ne presega 1 %.

[...]

3) V členu 8 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim besedilom:

„Ob upoštevanju člena 7(1) lahko države članice oprostijo dajatve na kapital transakcije iz člena 4(1) in (2), ki se nanašajo na: [...]“

Nacionalna ureditev

- 15 Iz spisa, predloženega Sodišču, izhaja, da ureditev Portugalske republike v zvezi z obdavčitvijo kapitalskih družb (splošna tabela o kolkovini, priložena zakonu o kolkovini), kot je bila spremenjena z dekretom-zakonom št. 257/81 z dne 1. septembra 1981, za transakcije povečanja kapitala kapitalskih družb določa takso, imenovano „kolkovina“, ki znaša 1 % zadevnega zneska.
- 16 Z dekretom-zakonom št. 154/84 z dne 16. maja 1984, ki je začel veljati 21. maja 1984, je bilo v korist transakcij za povečanje kapitala družbe z denarnimi vložki uvedeno odstopanje, s tem da so bile oproščene kolkovine.
- 17 Nazadnje, z dekretom-zakonom št. 322-B/2001 z dne 14. decembra 2001, ki je začel veljati 1. januarja 2002, je bila ponovno uvedena splošna taksa za transakcije za povečanje kapitala kapitalskih družb z vložkom sredstev katere koli vrste po stopnji 0,40 % dejanske neto vrednosti sredstev, ki so jih delničarji vložili ali ki jih bodo vložili.
- 18 Portugalska republika je k Evropskim skupnostim pristopila 1. januarja 1986.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 19 Družba Optimus s sedežem na Portugalskem je svoj kapital povečala za 100.000.000 EUR, in sicer v celoti z denarnimi vložki. Ta družba je morala

12. novembra 2002 ob sestavitvi notarskega zapisa, s katerim je bilo vpisano to povečanje kapitala, v skladu z dekretom-zakonom št. 322-B/2001 plačati kolkovino s stopnjo 0,40 %, torej 400.000 eurov.

20 Družba Optimus je pri Tribunal Tributário de Primeira Instância do Porto (davčno sodišče prve stopnje Porto), zdaj imenovano Tribunal administrativo e fiscal do Porto (upravno in davčno sodišče Porto), izpodbijala odločbo o odmeri sporne kolkovine, pri čemer je v bistvu zatrjevala, da je bila ta v nasprotju z določbami člena 7(1) Direktive 69/335. Obveznost, določena v tej določbi, naj bi namreč Portugalski republiki onemogočala, da bi na podlagi dekreta-zakona št. 322-B/2001 obdavčila zadevno povečanje kapitala družbe, ker naj bi portugalska ureditev s 1. julijem 1984, datumom, določenim v obravnavani določbi Skupnosti, transakcije za povečanje kapitala trgovskih družb, izvedenega z denarnimi vložki, oprostila kolkovine.

21 Tribunal administrativo e fiscal do Porto je tožbo zavrnilo, ker obveznost iz člena 7(1) Direktive 69/335 ne velja za transakcije iz člena 4(1) te direktive, ampak le za transakcije iz njenih členov 4(2) in 8. Supremo Tribunal Administrativo (višje upravno sodišče), pri katerem je družba Optimus vložila pritožbo zoper to odločbo, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 7(1) Direktive Sveta 69/335 [...], kot je bil spremenjen z Direktivo Sveta 85/303 [...], razlagati ozko, tako da kot pogoj za obveznost oprostitve določenih transakcij zbiranja kapitala, ki jo ta člen nalaga državam članicam, določa, da morajo biti zadevne transakcije tiste, ki so lahko bile v skladu z direktivo, ki je bila v veljavi pred letom 1985, oproščene dajatve ali obdavčene po nižji stopnji – torej samo transakcije iz členov 4(2) in 8 – in ki so bile poleg tega take na dan 1. julija 1984?

2. Ali je treba člen 7(1) Direktive Sveta 69/335 [...], kot je bil spremenjen z Direktivo [...] 85/303 [...], in člen 10 te direktive razlagati tako, da prepovedujeta naložitev kolkovine, ki jo določa nacionalna zakonodaja, kot je dekret-zakon št. 322-B/2001 z dne 14. decembra 2001, ki v splošno tabelo za kolkovino vključuje odstavek 26 – dajatve na kapital, delniški družbi, za katero velja portugalsko pravo, in sicer, če se je njen kapital povečal z denarnimi vložki in če je bila s 1. julijem 1984 ta transakcija zavezana tej dajatvi, vendar je bila oproščena te dajatve?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 22 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(1) Direktive 69/335 razlagati tako, da se obvezna oprostitvev, ki jo določa, nanaša le na transakcije iz členov 4(2) in 8 te direktive, če so bile te transakcije s 1. julijem 1984 oproščene dajatve ali obdavčene po nižani stopnji 0,50 % ali manj.

- 23 Portugalska vlada in Komisija Evropskih skupnosti v zvezi s tem zatrjujeta, da člen 4 Direktive 69/335 v prvotni različici razlikuje med transakcijami iz člena 4(1), za katere je bila naložitev dajatve na kapital obvezna, in transakcijami iz člena 4(2), za katere je bila le izbirna. Obveznost oprostitve, določena v členu 7(1) Direktive 69/332, kot je bil spremenjen z Direktivo 85/303, naj bi tako veljala le za transakcije, ki bi lahko bile pred začetkom veljavnosti te direktive oproščene dajatve ali obdavčene po nižji stopnji, in sicer transakcije iz člena 4(2) Direktive 69/335.

- 24 Družba Optimus po drugi strani zatrjuje, da je v skladu s spremembami Direktive 85/303 temeljni cilj Direktive 69/335 odprava dajatve na kapital in ne le uskladitev nacionalnih zakonodaj. Navedeni člen 7(1) naj bi bilo treba ob upoštevanju tega cilja in načela prostega pretoka kapitala torej razlagati široko, in sicer tako, da obveznost oprostitve, ki jo določa, velja tudi za transakcije iz člena 4(1) Direktive 69/335, ki so bile kot ta v obravnavani zadevi s 1. julijem 1984 oproščene dajatve na kapital. Ta razlaga naj bi poleg tega izhajala iz besedila navedenega člena 7(1), ki naj bi glede tega državam članicam nalagal jasno in nepogojno obveznost.
- 25 Da bi odgovorili na to vprašanje predložitvenega sodišča, je treba pri razlagi in uporabi Direktive 69/335 upoštevati poseben položaj države, kot je Portugalska republika, ki je postala članica Evropskih skupnosti 1. januarja 1986.
- 26 Prvič, iz tega dejstva izhaja, da pred tem datumom v tej državi Direktiva 69/335 ni veljala. Vsi ukrepi v zvezi z obdavčitvijo in oprostitvijo transakcij v zvezi z zbiranjem kapitala so bili pred zgoraj navedenim datumom v portugalskem pravnem sistemu sprejeti le na podlagi nacionalnega prava.
- 27 Drugič, iz tega dejstva izhaja, da zgodovinska razlaga ciljev Direktive 69/335 za namene razlage in uporabe te direktive v zvezi s Portugalsko republiko ne more vplivati na razlago te direktive, kot je veljala po pristopu te države. V primeru Portugalske republike se zato ni mogoče sklicevati na proračunske razloge, ki so določene države članice pred 1. januarjem 1986 ovirali, da bi odpravile dajatve na kapital.

- 28 Nato je treba ugotoviti, da je datum, ko je Portugalska republika pristopila k Skupnostim, in sicer 1. januar 1986, hkrati datum, ki je bil določen kot končni rok za prenos bistvenih sprememb, ki jih je v Direktivo 69/335 vnesla Direktiva 85/303. Poleg tega nobena določba Akta o pogojih pristopa Kraljevine Španije in Portugalske republike ter o prilagoditvah pogodb (UL 1985, L 302, str. 23) niti nobenega drugega akta tej državi ne določa roka za prenos, ki bi bil drugačen od roka, določenega v Direktivi 85/303. Zato je edina različica Direktive 69/335, ki velja za Portugalsko republiko, različica, ki jo določa Direktiva 85/303.
- 29 To ugotovitev potrjuje dejstvo, da so v členih 4(2) in 7(1), tretji pododstavek, Direktive 69/335 določena odstopanja glede veljavnosti te direktive v korist Helenske republike. Vendar taka odstopanja niso določena za Portugalsko republiko.
- 30 Člen 7(1), prvi pododstavek, Direktive 69/335 državam članicam nalaga jasno in nepogojno obveznost, da transakcije, ki so bile s 1. julijem 1984 oproščene dajatve ali obdavčene po znižani stopnji 0,50 % ali manj, oprostitjo dajatve na kapital. Ta obveznost, katere pomen je jasen, od 1. januarja 1986 zavezuje tudi Portugalsko republiko.
- 31 Ta razlaga ni le v skladu z jasnim besedilom člena 7(1), ampak tudi s smislom in temeljnim ciljem Direktive 69/335, katere namen je, kot v točki 59 sklepnih predlogov utemeljeno ugotavlja generalna pravobranilka, čim večje zmanjšanje vplivov dajatve na kapital na prost pretok kapitala (glej v tem smislu sodbo z dne 12. januarja 2006 v zadevi Senior Engineering Investments, C-494/03, ZOdl., str. I-525, točka 43).

- 32 Nazadnje je treba poudariti, da datum 1. julij 1984, ki se upošteva v zvezi z navedenim členom 7(1) Direktive 69/335, velja tudi za Portugalsko republiko. V primeru pristopa namreč datum, določen v pravu Skupnosti, kadar v aktu o pristopu ali drugem aktu Skupnosti ni določeno nasprotno, velja tudi za državo pristopnico, čeprav je ta datum predhoden datumu pristopa. V zvezi s Portugalsko republiko torej glede tega niti v aktu o pristopu niti v drugem aktu ni določeno drugače. Taka določba naj bi bila kljub temu mogoča, kar dokazujejo določbe o odstopanju v korist Helenske republike.
- 33 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba, kadar gre za državo, kot je Portugalska republika, ki je k Evropskim skupnostim pristopila 1. januarja 1986, če v aktu o pristopu ali drugem aktu Skupnosti ne obstajajo določbe o odstopanju, člen 7(1) Direktive 69/335 razlagati tako, da se obvezna oprostitvev, ki jo določa, nanaša na vse transakcije iz te direktive, ki so bile v navedeni državi s 1. julijem 1984 oproščene dajatve na kapital ali je bila zanje ta dajatev naložena po znižani stopnji 0,50 % ali manj.

Drugo vprašanje

- 34 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba, kadar gre za državo, kot je Portugalska republika, ki je k Skupnostim pristopila 1. januarja 1986, člena 7(1) in 10 Direktive 69/335 razlagati tako, da po 1. januarju 1986 prepovedujeta uvedbo kolkovine za transakcijo povečanja kapitala družbe, za katero velja ta direktiva in ki je bila s 1. julijem 1984 na podlagi nacionalnega prava oproščena navedene dajatve.

35 Ni sporno, da je bilo 1. julija 1984 povečanje kapitala družbe z denarnimi vložki v skladu s portugalskim pravom oproščeno kolkovine, ki se običajno zahteva za povečanje kapitala družbe z drugimi sredstvi.

36 Vendar portugalska vlada zatrjuje, da navedena kolkovina ni bila edini način obdavčitve transakcij zbiranja kapitala, ki je v tistem obdobju obstajal v portugalskem pravnem redu. Za te transakcije naj bi bile namreč prav tako hkrati določene registracijske pristojbine in notarski stroški. Te pristojbine, določene za vpis akta o zadevni transakciji v trgovinski register, naj bi pomenile progresivno takso, katere stopnja bi bila med 1 % za transakcije v vrednosti do 200.000 PTE in 0,30 % za transakcije v vrednosti nad 10.000.000 PTE. Tudi notarski stroški naj bi bili progresivni.

37 V skladu s trditvijo portugalske vlade so tako 1. julija 1984 registracijske pristojbine in notarski stroški pomenili davek v višini 0,60 % zadevnih zneskov in torej presegali mejo 0,50 %, določeno v členu 7(1) Direktive 69/335. Ker so v skladu s sodno prakso Sodišča te pristojbine in stroški pomenili davke z enakimi značilnostmi, kot jih ima dajatev na kapital, bi portugalski organi po 1. januarju 1986 lahko ponovno uvedli kolkovino, ki bi bila enaka dajatvi na kapital.

38 Tej trditvi ni mogoče pritrčiti.

39 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je, kot izhaja iz njenih druge, šeste, sedme in osme uvodne izjave, cilj Direktive 69/335 od njene prvotne različice naprej namesto

dajatve na kapital in kolkovine, ki veljata v državah članicah, uvesti enotno in usklajeno dajatev za transakcije zbiranja kapitala na skupnem trgu ter odpraviti vse druge posredne davke z enakimi značilnostmi, kot jih imata dajatev na kapital in kolkovina.

- 40 To jasno ločevanje med dajatvijo na kapital, za katero so določene usklajene stopnje, in drugimi dajatvami z enakimi značilnostmi, kot jih ima ta dajatev, ki so prepovedane, je v določbi Direktive 69/335, odkar je bila sprejeta, izrecno in nedvoumno. V členu 4 te direktive so našteje transakcije, za katere je treba naložiti oziroma se lahko naloži dajatev na kapital, njen člen 10 pa državam članicam za te transakcije prepoveduje obračunanje kakršne koli druge dajatve v kakršni koli obliki razen dajatve na kapital.
- 41 Zadevno ločevanje je bilo jasno opaženo na vseh stopnjah normodajnega razvoja Direktive 69/335. Tako je bilo v Direktivi 73/79 razširjeno področje uporabe dajatve na kapital po nižani stopnji, v Direktivi 73/80 je bilo določeno splošno znižanje stopnje te dajatve, v Direktivi 85/303 pa je jasno navedeno, da namerava oprostitev dajatve na kapital razširiti na čim več transakcij, ki spadajo v področje uporabe navedene dajatve. Nasprotno, ta normodajni razvoj ni v ničemer spremenil prvotnega cilja, in sicer odprave in popolne prepovedi drugih dajatev, ki imajo enake značilnosti, kot jih ima dajatev na kapital.
- 42 Poleg tega je treba poudariti, da se člen 7(1) Direktive 69/335 nanaša le na ureditev v zvezi z uporabo dajatve na kapital ali kolkovine, ne ureja pa uporabe drugih dajatev. Ta določba se zato, kadar se nanaša na transakcije, „ki so bile 1. julija 1984 oproščene ali obdavčene po stopnji 0,50 % ali manj“, nanaša na transakcije, ki so bile s tem

datumom oproščene dajatve na kapital ali kolkovine oziroma zavezane k tema dajatvama po stopnji, nižji od 0,50 %.

- 43 V obravnavanem primeru je gotovo, da registracijske pristojbine in notarski stroški, na katere se sklicuje portugalska vlada, niso niti davek na kapital niti kolkovina, ampak druga vrsta dajatve.
- 44 V zvezi s tem je treba poudariti, da je Sodišče v sodbi z dne 21. junija 2001 v zadevi SONAE (C-206/99, Recueil, str. I-4679) in sklepu z dne 24. januarja 2002 v zadevi SONAE Turismo (C-45/00, neobjavljen v Recueil) odločilo, da so dajatve, ki se na Portugalskem zahtevajo za vpis povečanja kapitala kapitalske družbe v nacionalni trgovinski register, ki spadajo v področje Direktive 69/335, dajatev v smislu te direktive in da so kot take na podlagi člena 10(c) te direktive prepovedane. Sodišče je v sodbah z dne 29. septembra 1999 v zadevi Modelo (C-56/98, Recueil, str. I-6427) in z dne 21. septembra 2000 v zadevi Modelo (C-19/99, Recueil, str. I-7213) prišlo do enake ugotovitve v zvezi z dajatvami, ki se na Portugalskem zahtevajo za sestavo notarskega zapisa o ugotovitvi povečanja kapitala družbe, za katero velja Direktiva 69/335.
- 45 Ponovna uvedba kolkovine za povečanje kapitala kapitalske družbe z denarnimi vložki v smislu Direktive 69/335 v portugalski pravni red po 1. januarju 1986 naj bi bila torej v nasprotju tako z besedilom člena 7(1) Direktive 69/335 kot njenim ciljem, če ta dajatev s 1. julijem 1984 za te transakcije ne bi bila naložena, pri čemer bi se v utemeljitev te ponovne uvedbe sklicevala na dejstvo, da so se v tej državi članici s 1. julijem 1984 za te transakcije obračunavale dajatve, za katere je Sodišče štelo, da so v skladu z Direktivo 69/335 prepovedane.

- 46 Iz tega torej izhaja, da, kadar gre za državo, kot je Portugalska republika, ki je k Evropskim skupnostim pristopila 1. januarja 1986, člena 7(1) in 10 Direktive 69/335 po 1. januarju 1986 prepovedujeta uvedbo kolkovine za transakcijo povečanja kapitala družbe, za katero velja ta direktiva in ki je bila s 1. julijem 1984 na podlagi nacionalnega prava oproščena navedene dajatve.

Stroški

- 47 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Kadar gre za državo, kot je Portugalska republika, ki je k Evropskim skupnostim pristopila 1. januarja 1986, če v aktu o pristopu ali drugem aktu Skupnosti ne obstajajo določbe o odstopanju, je treba člen 7(1) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985, razlagati tako, da se obvezna oprostitvev, ki jo določa, nanaša na vse transakcije iz Direktive 69/335, ki so bile v navedeni državi s 1. julijem 1984 oproščene dajatve na kapital ali je bila zanje ta dajatev naložena po znižani stopnji 0,50 % ali manj.**

- 2. Kadar gre za državo, kot je Portugalska republika, ki je k Evropskim skupnostim pristopila 1. januarja 1986, člena 7(1) in 10 Direktive 69/335, kot je bila spremenjena z Direktivo 85/303, po 1. januarju 1986 prepovedujeta uvedbo kolkovine za transakcijo povečanja kapitala družbe, za katero velja Direktiva 69/335 in ki je bila s 1. julijem 1984 na podlagi nacionalnega prava oproščena navedene dajatve.**

Podpisi